

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-הקומץ את המנחה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
פיגל בקומץ ולא בלבונה, בלבונה ולא בקומץ - ר' מאיר אומר: פיגול וחייבין עליו כרת	[רבי מאיר]											◆
אין בו כרת עד שיפגל בכל המתיר.	הכמים:											◆
במנחת חוטא ובמנחת קנאות, שאם פיגל בקומץ שהוא פיגול וחייבין עליו כרת, שהקומץ הוא המתיר.	ומודים חכמים לר' מאיר:											◆
שחט אחד מן הכבשים לאכול ב' חלות למחר, הקטיר אחד מן הבזיכין לאכול ב' סדרים למחר - ר"מ אומר: פיגול וחייבין עליו כרת	[רבי מאיר]											◆
אין בו כרת עד שיפגל בכל המתיר.	הכמים:											◆
שחט אחד מן הכבשים לאכול ממנו למחר - הוא פיגול וחבירו כשר, לאכול מחבירו למחר - שניהם כשרים.												■
מחלוקת - שנתן את הקומץ בשתיקה ואת הלבונה במחשבה, אבל נתן הקומץ במחשבה ואת הלבונה בשתיקה - דברי הכל פיגול, שכל העושה על דעת ראשונה הוא עושה	רב:											◆
עדיין הוא מחלוקת.	שמואל:											◆
יטיב רבה וקאמר לה להא שמעתא.												○
בד"א - בקמיצה ובמתן כלי ובהילוך, אבל בא לו להקטרה, נתן את הקומץ בשתיקה ואת הלבונה במחשבה, את הקומץ במחשבה ואת הלבונה בשתיקה - ר"מ אומר: פיגול וחייבין עליו כרת	איתיביה רב אחא בר רב הונא לרבה: [רבי מאיר]											◆
אין בו כרת עד שיפגל בכל המתיר	הכמים:											◆
קתני מיהא: נתן את הקומץ במחשבה ואת הלבונה בשתיקה, ופליגי												?
אימא: וכבר נתן את הלבונה בשתיקה מעיקרא.												!
שתי תשובות בדבר:												?
חדא, דהיינו קמייתא												?
ועוד, התניא: אח"כ												?
בב' דיעות.	תרגמא רב חנינא:											!
בד"א - בדמים הניתנין על מזבח החיצון, אבל דמים הניתנין על מזבח הפנימי, כגון מ"ג של יום הכיפורים, ואחת עשרה של פר כהן משוח, ואחת עשרה של פר העלם דבר של ציבור - פיגול בין בראשונה בין בשניה ובין בשלישית, ר"מ אומר: פיגול וחייבין עליו כרת	ת"ש: [רבי מאיר]											◆
אין בו כרת עד שיפגל בכל המתיר	הכמים:											◆
קתני מיהא: פיגול בין בראשונה בין בשניה ובין בשלישית, ופליגי												?
וכי תימא, ה"נ בשתי דעות												!
הניחא למאן דאמר: בפר - ואפי' בדמו של פר, אלא למ"ד: בפר - ולא בדמו של פר, מאי איכא למימר?												?
הכא במאי עסקי' - כגון שפיגל בראשונה ושתק בשניה ופיגל בשלישית, דאמר'י: אי ס"ד כל העושה על דעת ראשונה הוא עושה, מיהדר פיגולי בשלישית למה לי.	רבא:											!
מידי שתק קתני?	מתקיף לה רב אשי:											?
הכא במאי עסקי' - כגון שפיגל בראשונה ובשניה, דאמר'י: אי ס"ד כל העושה על דעת ראשונה הוא עושה, מיהדר פגולי בשניה למה לי.	אלא אמר רב אשי:											!
והא בין בין קתני												?
קשיא.												■
פגול וחייבין עליו כרת.	אמר מר, רבי מאיר:											◆

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ! שאלה-question ^ תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-הקומץ את המנחה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מכדי כרת לא מיחייב עד שיקרבו כל המתירין											⚡	טז:
ירצה - כהרצאת כשר כך הרצאת פסול, מה הרצאת כשר עד שיקרבו כל המתירין, אף הרצאת פסול עד שיקרבו כל המתירין	דאמר מר:										⚡	טז:
והאי כיון דחשיב בה בפנים פסליה, כי מדי בהיכל מיא בעלמא הוא דקא מדן?											⚡	טז:
משכחת לה בארבעה פרים וארבעה שעירים.	רבה:										!	טז:
אפילו תימא פר אחד ושעיר אחד, לפגולי מרצי.	רבא:										!	טז:
ארבעים ושלש.											■	טז:
ארבעים ושבע	והתניא:										⚡	טז:
לא קשיא: הא כמ"ד מערבין לקרנות, והא כמ"ד אין מערבין.											!	טז:
ארבעים ושמונה	והתניא:										⚡	טז:
לא קשיא: הא כמ"ד שירים מעכבין, הא כמ"ד שירים לא מעכבין.											!	טז:
פיגל בהולכה, מהו?	איבעיא להו:										^	טז:
הולכה כקמיצה	רבי יוחנן:										⚡ !	טז:
הולכה כהקטרה.	ריש לקיש:										⚡ !	טז:
בשלמא לריש לקיש איכא נמי הולכה דלבונה, אלא לרבי יוחנן מ"ט?											⚡	טז:
כל עבודה שאינה מתרת, עבודה חשובה היא לפגל עליה בפני עצמה.	רבא, קסבר רבי יוחנן:										!	טז:
הרי שחיטת אחד מן הכבשים, דעבודה שאינה מתירתה, ופליגי?	א"ל אביי:										⚡	טז:
שחט אחד מן הכבשים לאכול שתי חלות למחר, הקטיר אחד מן הבזיכין לאכול שני סדרים למחר - ר"מ אומר: פגול וחיובין עליו כרת	דתנן: [רבי מאיר]										⚡	טז:
אין בו כרת עד שיפגל בכל המתיר	הכמים:										⚡	טז:
מי סברת לחם בתנור קדוש? שחיטת כבשים מקדשא ליה, והבא לקדש כבא להתיר דמי.	א"ל: [רבא]										!	טז:
הקדים מולים לערלים - כשר, הקדים ערלים למולים - פסול	מתיב רב שימי בר אשי, אהרים אומרים:										⚡	טז:
וקיי"ל דבחצי מתיר פליגי											⚡	טז:
מי סברת דם בצואר בהמה קדוש? דם - סכין מקדשא ליה, והבא לקדש כבא להתיר דמי.	א"ל: [רבא]										!	טז:
בד"א - בקמיצה ובמתן כלי ובהילוך	תא שמע:										⚡	טז:
מאי לאו הילוך דהקטרה											⚡	טז:
לא, הילוך דמתן כלי.											!	טז:
אי הכי, במתן כלי ובהילוך בהילוך ובמתן כלי מיבעי ליה											⚡	טז:
הא לא קשיא, תני הכי.											!	טז:
בא לו להקטרה											⚡	טז:
בא לו להולכה מיבעי ליה											⚡	טז:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ! שאלה-question ^ תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-הקומץ את המנחה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הא לא קשיא, כיון דהולכה צורך דהקטרה היא, קרי לה הקטרה.												◇	טז:
אלא נתן את הקומץ בשתיקה, הולך מיבעי ליה												◇	טז:
קשיא.												■	טז:
הקטיר שומשום לאכול שומשום עד שכלה קומץ כולו - רב חסדא ורב המנונא ורב ששת												◇	טז:
פיגול	חד: [רב חסדא/רב המנונא/רב ששת]											◇	טז:
פסול	וחד: [רב חסדא/רב המנונא/רב ששת]											◇	טז:
כשר.	וחד: [רב חסדא/רב המנונא/רב ששת]											◇	טז:
לימא, מ"ד פיגול כר"מ, ומ"ד פסול - כרבנן, ומ"ד כשר - כרבנן												◇	טז:
ממאי? דלמא עד כאן לא קאמר ר' מאיר התם - אלא דחישב בשיעורו, אבל הכא דלא חישב בשיעורו לא ועד כאן לא קא אמרי רבנן התם - אלא דלא חישב ביה בכוליה מתיר, אבל הכא דחישב ביה בכוליה מתיר ה"נ דפגיל ועד כאן לא קא אמר רבי התם - אלא דלא הדר מלייה מאותה עבודה, אבל הכא דהדר מלייה מאותה עבודה הכי נמי דפסיל												◇	טז:
אלא מ"ד פיגול - דברי הכל, מאן דאמר פסול - דברי הכל, מאן דאמר כשר - דברי הכל												◇	טז:
מאן דאמר פיגול דברי הכל, קסבר: דרך אכילה בכך ודרך הקטרה בכך												◇	טז:
ומ"ד פסול דברי הכל, קסבר: דרך אכילה בכך ואין דרך הקטרה בכך, והואי לה כמנחה שלא הוקטרה												◇	טז:
ומאן דאמר כשר דברי הכל, קסבר: דרך הקטרה בכך ואין דרך אכילה בכך.												◇	טז:
הקטרה מפגלת הקטרה, ואפילו לרבנן דאמרי: אין מפגלין בחצי מתיר, ה"מ היכא דחישב ביה בשירים, ולבונה במילתא קיימא, אבל הכא דחישב לה בלבונה, כמה דחישב ביה בכוליה מתיר דמי.	הריפי דפומבדיתא:											◇	יז:
זה הכלל: כל הקומץ ונותן בכלי, והמוליך והמקטיר, לאכול דבר שדרכו לאכול ולהקטיר דבר שדרכו להקטיר, חוץ למקומו - פסול ואין בו כרת, חוץ לזמנו - פגול וחייבין עליו כרת	רבא: אף אנן נמי תנינא:											◇	יז:
מאי לאו הקטרה דומיא דהנך, מה הנך בין לאכול בין להקטיר, אף הקטרה בין לאכול בין להקטיר												◇	יז:
לא, הנך בין לאכול בין להקטיר, הקטרה לאכול אין, להקטיר לא.												◇	יז:
אין הקטרה מפגלת הקטרה, ואפילו לר"מ דאמר: מפגלין בחצי מתיר, ה"מ היכא דחישב בהו בשירים, דקומץ מתיר דידיהו, אבל הכא דקומץ לאו מתיר דלבונה הוא, לא מצי מפגל ביה.	יתבי רב מנשיא בר גדא קמיה דאביי ויתיב וקא אמר משמיה דרב חסדא:											◇	יז:
עני מרי, משמיה דרב?	א"ל אביי:											^	יז:
אין.	א"ל: [רב מנשיא בר גדא]											!	יז:
אין הקטרה מפגלת הקטרה.	איתמר נמי, אמר רב חסדא אמר רב:											■	יז:
שחט אחד מן הכבשים לאכול ממנו למחר - הוא פיגול וחבירו כשר, לאכול מחבירו למחר - שניהם כשרין	רב יעקב בר אידי משמיה דאביי, אף אנן נמי תנינא:											◇	יז:
מ"ט? לאו משום דכיון דלאו מתיר דידיה הוא לא מצי מפגל ביה												■	יז:
לא, התם הוא דלא איקבע בחד מנא, אבל הכא דאיקבע בחד מנא כי חד דמו.												◇	יז:
הקטיר קומץ להקטיר לבונה לאכול שירים למחר - פגול.	רב המנונא: הא מילתא אכלע לי רבי תנינא, כדמצינן לה במילתא											◇	יז:
מאי קמ"ל?												^	יז:
אי הקטרה מפגלת הקטרה קמ"ל												!	יז:

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-קודמת-של פיסקה story-מעשה-O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא-⚡ question-שאלה-^ answer-תירוץ-! proof-ראיה-■
מקרא-key:	

מנחות-הקומץ את המנחה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
לימא: הקטיר קומץ להקטיר לבונה										⚡			זי.
אי מפגלין בחצי מתיר קמ"ל										!		◇	זי.
לימא: הקטיר קומץ לאכול שירים למחר										⚡			זי.
אי תרוייהו קמ"ל										!		◇	זי.
לימא: הקטיר קומץ להקטיר לבונה ולאכול שירים למחר										⚡			זי.
לעולם קסבר: אין הקטרה מפגלת הקטרה ואין מפגלין בחצי מתיר, ושאני הכא, דפשטא ליה מחשבה בכולה מנחה.	רב אדא בר אהבה:									!		◇	זי.
הקטיר קומץ לאכול שירים - לדברי הכל פגול.	תני תנא קמיה דרב יצחק בר אבא:											■ ◇	זי.
והא מיפלג פליגי												⚡	זי.
אלא אימא: לדברי הכל פסול.												■ ◇	זי.
ולימא: ה"ז פגול, ור"מ היא												⚡ ◇	זי.
תנא דברי הכל אתניהו, פיגול בפסול מיחלף ליה הרי זה בדברי הכל לא מיחלף ליה.												! ◇	זי.
הדרן עלך הקומץ את המנחה												◇	

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

מקרא-key:

מנחות-הקומץ רבה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	כ	ט	י	ז	ח	ה	ו	ג	ב	א	
הקומץ את המנחה, לאכול דבר שאין דרכו לאכול ולהקטיר דבר שאין דרכו להקטיר - כשר	[רבנן]											■
פוסל	רבי אליעזר:											■
לאכול דבר שדרכו לאכול ולהקטיר דבר שדרכו להקטיר פחות מכזית - כשר.												■
לאכול כחצי זית ולהקטיר כחצי זית - כשר, שאין אכילה והקטרה מצטרפין.												■
מ"ט דר"א? אמר קרא: (ויקרא ז') ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו, בשתי אכילות הכתוב מדבר, אחד אכילת אדם ואחד אכילת מזבח, לומר לך: כשם שמחשבין באכילת אדם, כך מחשבין באכילת מזבח, וכשם שמחשבין מאכילת אדם לאכילת אדם ומאכילת מזבח לאכילת מזבח, כך מחשבין מאכילת אדם למזבח ומאכילת מזבח לאדם מ"ט? מדאפקינהו רחמנא להקטרה בלשון אכילה.	רב אסי א"ר יוחנן:											◇
ורבנן?												ז
האי דאפקינהו רחמנא בלשון אכילה - דלא שניא כי מחשב בלשון אכילה למזבח ול"ש כי מחשב בלשון הקטרה למזבח. א"נ, מה אכילה בכזית אף הקטרה בכזית, ולעולם אכילה דאורחא משמע.	[רבנן]											◇
ור"א?												ז
א"כ, לכתוב רחמנא אם האכל האכל, א"נ אם יאכל יאכל, מאי האכל יאכל? שמעת מינה תרתי.	[רבי אליעזר]											◇
ואי טעמא דר"א משום הכי הוא, כרת נמי ליחייב? וכי תימא ה"נ	רבי זירא לרב אסי:											◇
מודה ר"א שאין ענוש כרת	הא את[רב אסי] הוא דאמרת משמיה דרבי יוחנן:											ז
תנאי היא אליבא דר"א, איכא למ"ד: פסולה דאורייתא, ואיכא למ"ד: פסולה דרבנן	א"ל: [רב אסי]											◇
השוחט את הזבח לשתות מדמו למחר, להקטיר מבשרו למחר, לאכול מאימוריו למחר - כשר	דתניא: [רבנן]											◇
פוסל	רבי אליעזר:											◇
להניח מדמו למחר - רבי יהודה פוסל	[רבי יהודה]											◇
אף בזו ר"א פוסל וחכמים מכשירין	רבי אליעזר:											◇
רבי יהודה אליבא דמאן?												^
אילימא אליבא דרבנן												!
השתא ומה התם דקא מחשב בלשון אכילה מכשרי רבנן, הכא לא כל שכן												ז
אלא אליבא דר"א												!
אף בזו ר"א פוסל וחכמים מכשירין	ואמר ר' אלעזר:											!
ר' אלעזר היינו ר' יהודה												ז
אלא לאו כרת איכא בינייהו:												◇
להניח פסולא בעלמא, בהנך כרת נמי מיחייב	דר' יהודה סבר:											◇
אידי ואידי פסול ואין בו כרת	ואתא ר' אלעזר למימר:											◇
לא, דכולי עלמא כרת ליכא, והכא ג' מחלוקת בדבר:												ז
בהנך פליגי, להניח - דברי הכל כשר	ת"ק סבר:											◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מבואה של פיסקה קודמת- storyמעשה-	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

מנחות-הקומץ רבה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בהנך פליגי, להניח - דברי הכל פסול, מאי טעמא? גזירה מקצת דמו אטו כל דמו, וכל דמו פסולא דאורייתא	ר' יהודה סבר:										♣	◇
אי אתם מודים לי שאם הניחו למחר שפסול? חישוב להניחו למחר נמי פסול	דתניא, אמר להם רבי יהודה:										♣	
אף בזו ר' אליעזר פוסל וחכמים מכשירין.	ואתא ר' אליעזר למימר:										♣	◇
וסבר ר' יהודה: להניח מדמו למחר דברי הכל פסול?											♣	◇
כשהלכתי למצות מדותי אצל ר' אלעזר בן שמוע, ואמרי לה: למצות מדותי של ר' אלעזר בן שמוע, מצאתי יוסף הבבלי יושב לפני, והיה חביב לו ביותר עד אחת	והתניא, אמר רבי:										♣	◇
רבי, השוחט את הזבח להניח מדמו למחר, מהו?	אמר לו: [יוסף הבבלי]										♣	◇
כשר	אמר לו: [רבי אליעזר בן שמוע]										♣	!
ערבית, אמר לו: כשר	[רבי אליעזר בן שמוע]										♣	○
שחרית, אמר לו: כשר	[רבי אליעזר בן שמוע]										♣	○
צהרים, אמר לו: כשר	[רבי אליעזר בן שמוע]										♣	○
מנחה, אמר לו: כשר, אלא שר' אליעזר פוסל	[רבי אליעזר בן שמוע]										♣	!
צהבו פניו של יוסף הבבלי											♣	○
אמר לו: יוסף, כמדומה אני שלא כיווננו שמועתינו עד עתה	[רבי אליעזר בן שמוע]										♣	○
אמר לו: רבי, הן, אלא שר' יהודה פסול שנה לי, וחזרתי על כל תלמידי ובקשתי לי חבר ולא מצאתי, עכשיו ששנית לי פסול החזרת לי אבידתי	[יוסף הבבלי]										♣	○
זלגו עיני דמעות של רבי אלעזר בן שמוע, אמר: אשריכם תלמידי חכמים שדברי תורה חביבין עליכם ביותר, קרא עליו המקרא הזה: (תהלים קי"ט) מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי וגו' הא מפני שר' יהודה בנו של ר' אלעאי ורבי אלעאי תלמידו של ר' אליעזר לפיכך שנה לך משנת רבי אליעזר	[רבי אליעזר בן שמוע]										♣	○
ואי סלקא דעתך דברי הכל פסול אתנייה, מאי החזרת לי אבידתי? איהו פלוגתא קאמר ליה											♣	
אלא מאי? כשר, ור' אליעזר פסול פוסל אתנייה											!	
אי הכי, מאי הא מפני הא אנן נמי פלוגתא קא מתנינן?											♣	
אלא, לעולם דברי הכל פסול אתנייה, ומאי החזרת לי אבידתי? דהדר ליה מיהא שום פסלות בעולם.											!	◇
לא יצק, לא בלל, ולא פתת, ולא מלח, ולא הניף, לא הגיש, או שפתתן פתים מרובות ולא משחן - כשירה.												■
מאי לא יצק?											^	◇
אילימא לא יצק כלל											!	
עיכובא כתב בה											♣	
אלא, לא יצק כהן אלא זר.											!	◇
אי הכי, לא בלל נמי - לא בלל כהן אלא זר, הא לא בלל כלל - פסולה											♣	◇
ששים נבללין, ששים וא' אין נבללין	והתנן:										♣	◇
כי אינם נבללין מאי הוי?	והוינן בה:										♣	♣
לא בלל - כשרה	והתנן:										♣	♣

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-הקומץ רבה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
כל הראוי לבילה - אין בילה מעכבת בו, וכל שאינו ראוי לבילה - בילה מעכבת בו	ואמר ר' זירא:										!	◇
מידי איריא? הא כדאיתא והא כדאיתא, לא יצק - לא יצק כהן אלא זר, לא בלל - לא בלל כלל.												◇
או שפתת' פתים מרובות - כשרה.												■ <
השתא לא פתת כלל כשרה, פתין מרובות מיבעיא?												ז
מאי פתין מרובות? שריבה בפתיחין.												! ◇
ואיבעית אימא: לעולם פתים מרובות ממש, ומהו דתימא, התם הוא דאיכא תורת חלות עליהן, אבל הכא דלא תורת חלות איכא ולא תורת פתיחין איכא, קמ"ל.												! ◇
לימא, מתניתין דלא כרבי שמעון												ז
כל כהן שאינו מודה בעבודה - אין לו חלק בכהונה, שנאמר: (ויקרא ז') המקריב את דם השלמים ואת החלב מבני אהרן לו תהיה שוק הימין למנה, מודה בעבודה יש לו חלק בכהונה, שאינו מודה בעבודה אין לו חלק בכהונה ואין לי אלא זו בלבד, מנין לרבות ט"ו עבודות: היציקות, והבלילות, והפתיות, והמליחות, והתנופות, וההגשות, והקמיצות, והקטרות, והמליקות, והקבלות, והזאות, והשקאת סוטה, ועריפת עגלה, וטהרת מצורע, ונשיאות כפים בין מבפנים בין מבחוץ, מנין? ת"ל: מבני אהרן, עבודה המסורה לבני אהרן כל כהן שאינו מודה בה - אין לו חלק בכהונה	דתניא, רבי שמעון:											! ◇
לא קשיא: כאן במנחת כהנים, כאן במנחת ישראל - מנחת ישראל דבת קמיצה היא, מקמיצה ואילך מצות כהונה, לימד על יציקה ובלילה שכשירה בור, מנחת כהנים דלאו בת קמיצה היא, מעיקרא בעיא כהונה.	רב נחמן:											! ◇
מכדי מנחת כהנים מהיכא איתרבי ליציקה? מנחת ישראל, מה התם כשירה בור, אף הכא נמי כשירה בור	אמר ליה רבא:											! ◇
לא קשיא: כאן בנקמצות, כאן בשאין נקמצות	איכא דאמרי: אמר רב נחמן:											! ◇
מכדי שאין נקמצות מהיכא איתרבי ליציקה? מנקמצות, כנקמצות, מה התם כשירה בור, אף הכא נמי כשירה בור	אמר ליה רבא:											! ◇
אלא מחזורתא, מתניתין דלא כר' שמעון.												■ ◇
מ"ט דרבנן?												^
אמר קרא: (ויקרא ב') ויצק עליה שמן ונתן עליה לבונה והביאה אל בני אהרן הכהן וקמץ, מקמיצה ואילך מצות כהונה, לימד על יציקה ובלילה שכשירה בור.	[רבנן]											! ◇
ורבי שמעון?												! ◇
בני אהרן הכהנים - מקרא נדרש לפניו ולאחריו.	[רבי שמעון]											! ◇
וסבר ר"ש, מקרא נדרש לפניו ולאחריו?												! ◇
(ויקרא ד') ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנות המזבח באצבעו, ולקח - מלמד שלא תהא קבלה אלא בימין, באצבעו ונתן - מלמד שלא תהא נתינה אלא בימין	והתניא: [ת"ק]											! ◇
וכי נאמר יד בקבלה? הואיל ולא נאמר יד בקבלה, קיבל בשמאל - כשר	רבי שמעון:											! ◇
במקרא נדרש לפניו ולאחריו קא מיפלגי	ואמר אביי:											! ◇
אלא ה"ט דר"ש והביאה - וי"ו מוסיף על ענין ראשון.	[רבי שמעון]											! ◇
וסבר ר"ש וי"ו מוסיף על ענין ראשון? אלא מעתה, דכתיב: (ויקרא א') ושחט את בן הבקר והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם, מקבלה ואילך מצות כהונה, מלמד על שחיטה שכשירה בור אי לר"ש וי"ו מוסיף על ענין ראשון, שחיטה ה"נ בור תהא פסולה												! ◇
שאני התם, דאמר קרא: וסמך ושחט, מה סמיכה בזרים, אף שחיטה בזרים.												! ◇
אי מה סמיכה בבעלים, אף שחיטה בבעלים												! ◇
ההוא לא מצית אמרת, ק"ו: ומה זריקה דעיקר כפרה לא בעיא בעלים, שחיטה דלאו עיקר כפרה לא כ"ש.												! ◇

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-הקומץ רבה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
וכי תימא, אין דנין אפשר משאי אפשר												ז	יט.	
גלי רחמנא ביוה"כ ושחט את פר החטאת אשר לו, מכלל דשחיטה בעלמא לא בעינן בעלים.													◊	יט.
כל מקום שנאמר תורה וחוקה - אינו אלא לעכב.	רב:												◊	יט.
קא ס"ד תרתי בעיא, כדכתיב: (במדבר י"ט) זאת חוקת התורה													◊	יט.
(סימן: נת"ץ יקמ"ל)													◊	יט.
והרי נזיר דלא כתיבא ביה אלא תורה												ז	יט.	
תנופה בנזיר מעכבא	ואמר רב:											ז	◊	יט.
שאני התם, כיון דכתיב כן יעשה, כמאן דכתיבא בהו חוקה דמי.												!	◊	יט.
הרי תודה דלא כתיבא ביה אלא תורה												ז	יט.	
ארבעה מינין שבתודה מעכבין זה את זה	ותנן:											ז	◊	יט.
שאני תודה, דאיתקש לנזיר, דכתיב: (ויקרא ו') על זבח תודת שלמי												!	◊	יט.
שלמיו - לרבות שלמי נזיר.	ואמר רב:											!	יט.	
והרי מצורע דלא כתיב ביה אלא תורה												ז	יט.	
ארבעה מינין שבמצורע מעכבין זה את זה	ותנן:											ז	◊	יט.
שאני התם, כיון דכתיב: (ויקרא י"ד) זאת תהיה תורת המצורע, כמאן דכתיב ביה חוקה דמי.												!	◊	יט.
והרי יוה"כ דלא כתיב ביה אלא חוקה												ז	◊	יט.
שני שעירי יוה"כ מעכבין זה את זה	ותנן:											ז	◊	יט.
אלא או תורה או חוקה.													◊	יט.
והרי שאר קרבנות דכתיב בהו תורה, ולא מעכבין												ז	◊	יט.
תורה בעיא חוקה, וחוקה לא בעיא תורה.												!	◊	יט.
והא תורה וחוקה קא אמר												ז	יט.	
ה"ק: אף על גב דכתיב תורה, אי כתיבא חוקה - אין, ואי לא - לא.													◊	יט.
והרי מנחה דכתיב בה חוקה												ז	◊	יט.
כל מקום שהחזיר הכתוב בתורת מנחה אינו אלא לעכב	ואמר רב:											ז	◊	יט.
החזיר אין, לא החזיר לא												ז	יט.	
שאני התם, דכי כתיבא חוקה - אאכילה כתיבא.												!	◊	יט.
והרי לחם הפנים, דכי כתיבא חוקה אאכילה כתיבא												ז	◊	יט.
שני סדרים מעכבין זה את זה, שני בזיכין מעכבין זה את זה, הסדרין והבזיכין מעכבין זה את זה	ותנן:											ז	◊	יט.
אלא, כל היכא דכתיבא אאכילה אכולא מילתא כתיבא, שאני התם, דאמר קרא: (ויקרא ב) מגרשה ומשמנה, גרש ושמן מעכבין, ואין דבר אחר מעכב.												!	◊	יט.

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-קודמת-של פיסקה story-מעשה-</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

מנחות-הקומץ רבה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כל מקום שהחזיר לך הכתוב בתורת מנחה אינו אלא לעכב	גופא, אמר רב:											◊
גרש ושמן מעכבין, ואין דבר אחר מעכב.	שמואל:											◊
ולשמואל, אע"ג דתנא ביה קרא לא מעכבא ליה?												◊
אלא, כל היכא דתנא ביה קרא ודאי מעכבא, והכא במלא קומצו בקומצו קא מיפלגי												◊
מלא קומצו בקומצו - שלא יעשה מדה לקומץ	דתניא:											◊
הא נמי תנא ביה קרא, דכתיב: (ויקרא ט) ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה	רב:											◊
דורות משעה לא ילפינן.	שמואל:											◊
ולא יליף שמואל דורות משעה?												◊
כלי הלה מקדשין את הלה, ומדת יבש מקדשין את היבש, ואין כלי הלה מקדשין את היבש, ולא מדת יבש מקדשין את הלה	והתנן:											◊
ל"ש אלא מדות, אבל מזרקות מקדשין, דכתיב: (במדבר ז') שניהם מלאים סלת	ואמר שמואל:											◊
שאני התם, דתנא בה קרא תריסר זימנין.												◊
והרי הגשה דתנא בה קרא, ולא מעכבא	רב כהנא ורב אסי לרב:											◊
מאי תנא ביה?												◊
דכתיב: (ויקרא ז') זאת תורת המנחה הקרב אותה בני אהרן לפני ה'												◊
ההוא לקבוע לה מקום הוא דאתא												◊
לפני ה' - יכול במערב? ת"ל: אל פני המזבח, אי אל פני המזבח יכול בדרום? ת"ל: לפני ה', הא כיצד? מגישה בקרן דרומית מערבית כנגד חודה של קרן ודיו	דתניא: [ת"ק]											◊
יכול יגישנה למערבה של קרן לדרומה של קרן? אמרת: כל מקום שאתה מוצא שתי מקראות, אחד מקיים עצמו ומקיים חבירו ואחד מקיים עצמו ומבטל את חבירו, מניחין את שמקיים עצמו ומבטל חבירו ותופשין את שמקיים עצמו ומקיים חבירו, שכשאתה אומר לפני ה' במערב - בטלתה אל פני המזבח בדרום, וכשאתה אומר אל פני המזבח בדרום - קיימתה לפני ה'.	רבי אליעזר:											◊
והיכא קיימתה?												◊
קסבר האי תנא: כוליה מזבח בצפון קאי.	רב אשי:											◊
הרי מלח דלא תנא ביה קרא, ומעכבא ביה	מתקיף לה רב הונא:											◊
(במדבר י"ח) ברית מלח עולם הוא, שתהא ברית אמורה במלח, דברי ר' יהודה	דתניא: [רבי יהודה]											◊
נאמר כאן ברית מלח עולם הוא, ונאמר להלן (במדבר כ"ה) ברית כהונת עולם, כשם שאי אפשר לקרבנות בלא כהונה, כך אי אפשר לקרבנות בלא מלח	רבי שמעון:											◊
רב כתנא דידן ס"ל, דאמר: לא מלח - כשר.	רב יוסף:											◊
אי הכי, לא יצק נמי - לא יצק כלל? אלא לא יצק כהן אלא זר, הכא נמי לא מלח כהן אלא זר	אמר ליה אביי:											◊
וכי תעלה על דעתך שזר קרב לגבי מזבח?	אמר ליה: [רב יוסף]											◊
ואי בעית אימא: כיון דכתיבא ביה ברית, כמאן דתנא ביה קרא דמיא.												◊
ולא תנא ביה קרא? והכתיב: (ויקרא ב') וכל קרבן מנחתך במלח תמלח												◊
ההוא מיבעי ליה לכדתניא:												◊

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- קודמת- של פיסקה story- מעשה- מקרא- key:</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>
--	--

מנחות-הקומץ רבה		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
אילו נאמר קרבן במלח, שומע אני אפילו עצים ודם שנקראו קרבן, ת"ל: מנחה, מה מנחה מיוחדת שאחרים באין חובה לה, אף כל שאחרים באין חובה לה.	[תניא]										◊
אי מה מנחה מיוחדת שמתרת אף כל שמתיר, אביא דם שמתיר, ת"ל: מעל מנחתך, ולא מעל דמך.											◊
יכול תהא מנחה כולה טעונה מלח? ת"ל: קרבן, קרבן טעון מלח, ואין מנחה כולה טעונה מלח.											◊
ואין לי אלא קומץ, מנין לרבות את הלבונה? מרבה אני את הלבונה שכן באה בכלי אחד.											◊
מנין לרבות את הלבונה הבאה בפני עצמה, ולבונה הבאה בבזיכין, והקטרת, מנחת כהנים, ומנחת כהן משיח, ומנחת נסכים, אימורי חטאת, ואימורי אשם, ואימורי קדשי קדשים, ואימורי קדשים קלים, ואברי עולה, ועולת העוף, מנין? תלמוד לומר: (ויקרא ב') על כל קרבנך תקריב מלח.											◊
אין לי אלא קומץ, מנין לרבות את הלבונה? מרבה אני את הלבונה שכן באה בכלי אחד.	אמר מר:										◊
והא אמרת: מה מנחה מיוחדת שאחרים באין חובה לה											ז
הכי קאמר: אימא קרבן - כלל, ומנחה - פרט, כלל ופרט אין בכלל אלא מה שבפרט, מנחה אין, מידי אחרינא לא, הדר אמר על כל קרבנך - חזר וכלל, כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט, מה הפרט מפורש שאחרים באין חובה לה, אף כל שאחרים באין חובה לה, אחרים דבאין חובה לה מאי ניהו? עצים, אף כל עצים.											◊
אימא: לבונה, ואייתי דם דאיכא נסכים											ז
נסכים בהדי אימורין הוא דאתו, מ"ט? אכילה ושתיה.											!
אדרבה, כפרה ושמחה											ז
אלא לבונה באה עמה בכלי אחד, נסכים אין באין בכלי אחד, אבל עצים כי היכי דמתכשרא בהו מנחה, הכי מתכשרא בהו כולהו קרבנות.											!
ואימא: מה הפרט מפורש שאחרים באין חובה לה ומתרת, אף כל שאחרים באין חובה לה ומתרת, ומאי ניהו? לבונה הבאה בבזיכין דשריא לחם, אבל מידי אחרינא לא											ז
מדאיצטריך מעל מנחתך - ולא מעל דמך, מכלל דהנך כולהו אתו בחד צד.											!
מעל מנחתך - ולא מעל דמך.	אמר מר:										◊
ואימא: מעל מנחתך - ולא מעל איבריך											ז
מסתברא אברים הוה ליה לרבוויי, שכן (אשב"ג ט"א סימן) אחרים באין חובה לה כמותה, אישים כמותה, בחוץ כמותה, נותר כמותה, טומאה כמותה, מעילה כמותה.											!
אדרבה, דם הוה ליה לרבוויי, שכן מתיר כמותה, נפסל בשקיעת החמה כמותה											ז
הנך נפישו.											!
שומע אני אפילו עצים ודם שנקראו קרבן.	אמר מר:										◊
מאן שמעת ליה דאמר: עצים איקרי קרבן? רבי, לרבי מבעיא בעו מלח											ז
קרבן - מלמד שמתנדבין עצים, וכמה? שני גזרין, וכן הוא אומר: (נחמיה י) והגורלות הפלנו על קרבן העצים	דתניא:										ז
עצים קרבן מנחה הן, וטעונין מלח וטעונין הגשה	רבי:										ז
לדברי רבי - עצים טעונין קמיצה	ואמר רבא:										ז
לדברי רבי - עצים צריכין עצים	וא"ר פפא:										ז
סמי מיכן עצים.											!
ואלא קרא למעוטי מאי? אי למעוטי דם מעל מנחתך נפקא											ז

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge !שאלה-question ^תירוץ-answer ■ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-הקומץ רבה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
אפיק עצים ועייל נסכים											!	◊	כא.	
אבל היין והדם, והעצים והקטרת - אין טעוין מלח.	דתניא:										!		כא.	
מני?											^	◊	כא.	
אי רבי											!		כא.	
קשיא עצים:											ז		כא.	
אי רבנן											!		כא.	
קשיא קטרת											ז		כא.	
האי תנא הוא											!		כא.	
מה הפרט מפורש דבר שמקבל טומאה ועולה לאשים וישנו על מזבח החיצון, אף כל דבר המקבל טומאה ועולה לאשים וישנו על מזבח החיצון, יצאו עצים - שאין מקבלין טומאה, יצאו דם ויין - שאין עולים לאשים, יצאה קטרת - שאינה על מזבח החיצון.	דתניא, רבי ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה:										!	◊	כא.	
אלא טעמא דמעטיה קרא לדם, הא לאו הכי - הוה אמינא: דם ליבעי מלח, כיון דמלחיה נפיק ליה מתורת דם												ז	◊	כא.
דם שבישלו - אינו עובר עליו	דאמר זעירי א"ר תניא:											ז	■	כא.
דם ששלחו - אינו עובר עליו	ורב יהודה אמר זעירי:											ז	■	כא.
אברים שצלאן והעלן - אין בהם משום לריח נחוץ	ורב יהודה דידיה אמר:											ז	■	כא.
מהו דתימא, מישדא בה משהו למצוה בעלמא, קמ"ל.												!	◊	כא.
דם שבישלו אינו עובר עליו.	גופא, אמר זעירי א"ר תניא:											■	◊	כא.
יתב רבא וקא אמר לה להא שמעתא.	[רבא]											○		כא.
הקפה את הדם ואכלו, או שהמחה את החלב וגמעו - חייב	איתיביה אביי:											ז	■	כא.
לא קשיא: כאן שהקפה באור, כאן שהקפה בחמה, באור - לא הדר, בחמה - הדר.	[רבא]											!	◊	כא.
בחמה נמי, לימא: הואיל ואידחי אידחי	[אביי]											ז	◊	כא.
דם שקרש ואכלו, מהו?	דהא בעא מיניה רבי מני מר' יוחנן:											ז	^	כא.
הואיל ונדחה ידחה	אמר ליה: [רבי יוחנן]											ז	!	כא.
אישתיק.	[רבא]											○		כא.
דלמא כאן בחטאות החיצוניות, כאן בחטאות הפנימיות?	אמר ליה: [אביי]											!	◊	כא.
דם שקרש בחטאות החיצוניות ואכלו - חייב, (ויקרא ה') ולקח נתן אמר רחמנא והאי בר לקיחה ונתניה הוא, בחטאות הפנימיות ואכלו - פטור וטבל והוה אמר רחמנא, והאי לאו בר טבילה והזאה הוא.	אמר: [רבא] אדכרתן מילתא, דאמר רבה אמר רב חסדא:											■	◊	כא.
אפילו בחטאות הפנימיות ואכלו - חייב, הואיל וכנגדו ראוי בחטאות החיצונות.	ורבה דידיה אמר:											■	◊	כא.
הלכך דם חמור שקרש ואכלו - חייב, הואיל וכנגדו ראוי בחטאות החיצונות.	רב פפא:											■	◊	כא.
דם, בין לח בין יבש הוצץ.	רב גידל אמר זעירי:											■	◊	כא.
הדם והדיו, והדבש והחלב - יבשין הוצצין, לחין אינן הוצצין	מיתבי:											ז	◊	כא.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-הקומץ רבה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
לא קשיא: הא דסריך, הא דלא סריך.											!	◇	כא.	
תמלח למאי אתא?											^		כא.	
במלח - יכול תבונה? ת"ל: תמלח, אי תמלח יכול במי מלח? ת"ל: במלח.	לכדתניא:										!	◇	כא.	
(ויקרא ב') ולא תשבית מלח - הבא מלח שאינה שובתת, ואיזו? זו מלח סדומית. ומנין שאם לא מצא מלח סדומית שמביא מלח איסורקנית? ת"ל: תקריב, תקריב - כל שהוא, תקריב - מכל מקום, תקריב - ואפילו בשבת, תקריב - ואפילו בטומאה.											!	◇	כא.	
מאי תבונה?											^		כא.	
הכי קאמר: יכול יתבנו כתבן בטיט.	רבה בר עולא:										!		כא.	
אי הכי, יתבנו מיבעי ליה	אמר ליה אביי:										¿		כא.	
יכול יעשנו כבנין.	אלא אמר אביי:										!		כא.	
אי הכי, יבנו מיבעי ליה	אמר ליה רבא:										¿		כא.	
יכול תבונה.	אלא אמר רבא:										!		כא.	
מאי תבונה?											^	◇	כא.	
יכול יתן בו טעם כבינה? תלמוד לומר: תמלח	רב אשי:										!	◇	כא.	
כיצד הוא עושה? מביא האבר ונותן עליו מלח, וחוזר והופכו ונותן עליו מלח ומעלהו.											■	◇	כא.	
וכן לקדירה.	אביי:										■	◇	כא.	
מלח שעל גבי האבר - מועלין בו, שע"ג הכבש ושבראשו של מזבח - אין מועלין בו.	תנו רבנן:											■	כא:	
מאי קראה? (יחזקאל מ"ג) והקרבתם לפני ה' והשליכו הכהנים עליהם מלח והעלו אותם עולה לה'.	רב מתנה:											■	כא:	
על המלח ועל העצים, שיהו הכהנים נאותין בהן.	תנן התם:											■	כא:	
לא שנו אלא לקרבנם, אבל לאכילה לא.	שמואל:											■	כא:	
קא ס"ד מאי לקרבנם? למלוח קרבנם, לאכילה - אכילת קדשים												■	כא:	
השתא למלוח עורות קדשים יבינו, לאכילת קדשים לא יבינו?											¿	◇	כא:	
נמצאת אתה אומר, בשלשה מקומות המלח נתונה: בלשכת המלח, ועל גבי הכבש, ובראשו של מזבח. בלשכת המלח - ששם מולחין עורות קדשים, על גבי הכבש - ששם מולחים את האברים, בראשו של מזבח - ששם מולחין הקומץ והלבונה, והקטורת, ומנחת כהנים, ומנחת כהן משיח, ומנחת נסכים, ועולת העוף	דתניא:										¿	■	כא:	
אלא מאי לקרבנם? לאכילת קרבנם, ומאי לאכילה? אכילה דחולין.												■	כא:	
חולין, פשיטא, מאי בעו התם?											¿		כא:	
יאכלו - שיאכלו עמה חולין ותרומה כדי שתהא נאכלת על השובע	אע"ג דאמר מר:										!	◇	כא:	
אפילו הכי מלח דקדשים לא יבינו להו.											!	◇	כא:	
ה"נ מסתברא, דאי סלקא דעתך מאי לקרבנם? למלוח, טעמא דאתני בית דין, הא לא אתני בית דין לא, השתא לישראל יבינו, לכהנים לא יבינו?	רבינא לרב אשי:											■	◇	כא:
יכול האומר הרי עלי מנחה יביא מלח מתוך ביתו, כדרך שמביא לבונה מתוך ביתו? ודין הוא: נאמר הביא מנחה והביא מלח, ונאמר הביא מנחה והביא לבונה, מה לבונה מתוך ביתו, אף מלח מתוך ביתו	דתניא:											■	כא:	

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge !שאלה-question ^ תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-הקומץ רבה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
או כלך לדרך זו: נאמר הביא מנחה והביא מלח, ונאמר הביא מנחה והביא עצים, מה עצים משל ציבור, אף מלח משל ציבור? נראה למי דומה, דנין דבר הנוהג בכל הזבחים מדבר הנוהג בכל הזבחים, ואל תוכיח לבונה שאינה נוהגת בכל הזבחים												⚡
או כלך לדרך זו: דנין דבר הבא עמה בכלי אחד מדבר הבא עמה בכלי אחד, ואל יוכיחו עצים שאינן באין עמה בכלי אחד?												⚡
ת"ל: (במדבר י"ח) ברית מלח עולם הוא, ולהלן הוא אומר: (ויקרא כ"ד) מאת בני ישראל ברית עולם, מה להלן משל ציבור, אף כאן משל ציבור.												■
לא נצרכא אלא לבן בוכרי	רב מרדכי לרב אשי, הכי קאמר רב שישא בריה דרב אידי:											⚡
כל כהן ששוקל אינו חוטא	דתנן: אמר רבי יהודה, העיד בן בוכרי ביבנה: אמר לו רבן יוחנן בן זכאי:	◆	■									⚡
לא כי, אלא כל כהן שאינו שוקל חוטא, אלא שהכהנים דורשין מקרא זה לעצמן: (ויקרא ו') וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל, הואיל ועומר ושתי הלחם ולחם הפנים שלנו היא היאך נאכלין.		◆	■									⚡
ולכן בוכרי, כיון דלכתחילה לא מיהייב לאיתויי, כי מייתי נמי חוטא הוא דקא מעייל חולין לעזרה												⚡
דמייתי ומסר להון לציבור.												!
סלקא דעתך אמינא, כי זכי להו רחמנא לישראל דאית להו לשכה, לכהנים דלית להו לשכה לא זכי להו רחמנא, קמ"ל.												⚡
ועצים דפשיטא ליה לתנא דמשל ציבור, מנלן?												^
יכול האומר הרי עלי עולה יביא עצים מתוך ביתו, כדרך שמביא נסכים מתוך ביתו? ת"ל: (ויקרא א') על העצים אשר על האש אשר על המזבח, מה מובח משל ציבור, אף עצים ואש משל ציבור, דברי רבי אלעזר בר ר"ש	דתניא: [רבי אלעזר בר רבי שמעון]											■
מה מובח שלא נשתמש בו הדיוט, אף עצים ואש שלא נשתמש בהן הדיוט.	רבי אלעזר בן שמוע:											■
מאי בינייהו?												^
איכא בינייהו: חדתי.												!
ועתיקי לא? והכתיב: (שמואל ב' כ"ד) ויאמר ארונה אל דוד יקח ויעל אדוני המלך הטוב בעיניו ראה הבקר לעולה והמוריגים וכלי הבקר לעצים												⚡
הכא נמי בחדתי.												!
מאי מוריגים?												^
מטה של טרבל.	עולא:											!
מאי מטה של טרבל?												^
עיוזא דקורקסא דדיישא דשתאי.	רב יהודה:											!
מאי קראה? (ישעיהו מ"א) הגה שמתוך למורג חרוץ חדש בעל פיפיות תדוש הרים.	רב יוסף:											■
נתערב קומצה בקומץ חבירתה, במנחת כהנים, במנחת כהן משיח, במנחת נסכים - כשרה	[רבנן]											◆
במנחת כהן משיח, במנחת נסכים - פסולה, שזו בלילתה עבה וזו בלילתה רכה, והן בולעות זו מזו.	רבי יהודה:											◆
דם שנתערב במים, אם יש בו מראית דם - כשר, נתערב ביין - רואין אותו כאילו הוא מים, נתערב בדם בהמה או בדם חיה - רואין אותו כאילו הוא מים	תנן התם: [רבנן]											◆
אין דם מבטל דם.	רבי יהודה:											◆
ושניהם מקרא אחד דרשו, (ויקרא ט"ז) ולקח מדם הפר ומדם השעיר - הדבר ידוע שדמו של פר מרובה מדמו של שעיר	רבי יוחנן:											■
מכאן לעולין שאין מבטלין זה את זה	רבנן סברי:											■

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-קודמת של פסקה story-מעשה O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא ז question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
מקרא-key:	

מנחות-הקומץ רבה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מכאן למין במינו שאינו בטל.	רבי יהודה סבר:										■	■	כב:	
מכאן לעולין שאין מבטלין זה את זה.	רבנן סברי:										■	◇	כב: <	
ודלמא משום דמין במינו הוא											ז		כב:	
אי אשמעינן מין במינו ולא אשמעינן עולין - כדקא אמרת, השתא דאשמעינן עולין, משום דעולין.											!		כב:	
ודלמא עד דאיכא מין במינו ועולין											ז	◇	כב:	
קשיא.											■	◇	כב:	
מכאן למין במינו שאינו בטל.	רבי יהודה סבר:											■	◇	כב: <
ודלמא משום דעולין הוא												ז		כב:
אי אשמעינן עולין מין בשאינו מינו - כדקאמרת, השתא דאשמעינן מין במינו, משום דמין במינו הוא.												!		כב:
ודילמא עד דאיכא מין במינו ועולין												ז	◇	כב:
קשיא.												■	◇	כב:
במנחת כהן משיח ובמנחת נסכים - פסולה, שזו בלילתה עבה וזו בלילתה רכה, והן בולעות זו מזו	תנן, רבי יהודה												■	כב: <
וכי בולעות זו מזו מה הוי? מין במינו הוא													ז	כב: ◇
כל שהוא מין במינו ודבר אחר סלק את מינו כמי שאינו, ושאינו מינו רבה עליו ומבטלו.	רבא: קסבר רבי יהודה:												!	כב: ◇